సింగమనేని కథలు

సింగమనేని నారాయణ కథానికలు

ప్రచురణ

శ్రీ వేదగిరి కమ్యూనికేషన్స్

బ్లాక్-6, ఫ్లాట్-10, హెచ్.ఐ.జి-1

బాల్‌లింగంపల్లి, హైదరాబాద్-500 044.

సెల్: 9391343916

SINGAMANENI NARAYANA KATHANIKALU

© With the writer

First Edition	:	September 2012
Price	:	Rs. 150/-
Cover Design	:	**Ramana Jeevi**
Copies available at	:	**All branches of Visalandhra** **Navodaya Book distributers** Opp. Aaryasamaj, Koti, Hyderabad **Navayuga Book House** Koti, Hyderabad
DTP	:	**Manu Graphics** 1-8-185/2, Chikkadpally Hyderabad - 500 020 Ph: 040-27633574
Printed at	:	**Venu Graphics** 2-1-392/1/6 Opp: Fever Hospital Nallakunta, Hyderabad-44 Ph: 9247303783
Published by	:	**Sri Vedagiri Communications** HIG - I, Block-6, Flat 10 Baghlingampally Hyderabad

సింగమనేని నారాయణ కథానికలు

సింగమనేని నారాయణ – *బి. సూర్యసాగర్*	1–14
అనంతకథాశిల్పి–సింగమనేని – *రాచపాళెం చంద్రశేఖరరెడ్డి*	15–24
వ్యవసాయజూదాన్ని చిత్రించిన సింగమనేని – *వల్లంపాటి వెంకటసుబ్బయ్య*	25–26
నామాట – *డా॥వేదగిరి రాంబాబు*	27
దయచేసి వినండి! – *సింగమనేని నారాయణ*	28

కథల వరుస

1.	జూదం	–	31–42
2.	విష్	–	43–51
3.	జవాబు	–	52–54
4.	ఉచ్చు	–	55–63
5.	బుడగలు	–	64–71
6.	దోపిడీ	–	72–77
7.	ఊబి	–	78–86
8.	పరీక్ష	–	87–94
9.	హింస	–	95–108
10.	ట్రాజడీ	–	109–113
11.	కంచె	–	114–118
12.	విముక్తి	–	119–125
13.	అడుసు	–	126–139

14.	మకర ముఖం	–	140–147
15.	నిషిద్ధం	–	148–154
16.	ప్రమాదవీణ	–	155–164
17.	దృశ్యమూ–అదృశ్యమూ	–	165–171
18.	నీకూ నాకూ మధ్య నిశీధి	–	172–204
19.	అవాస్తువికత	–	205–215
20.	జ్ఞాతమూ–అజ్ఞాతమూ	–	216–225
21.	పరీక్షిత్తు	–	226–234
22.	ఒకగతి–ఒక శ్రుతి	–	235–242
23.	వాసంత తుషారం	–	243–250
24.	యక్షప్రశ్నలు	–	251–256
25.	ఫిరంగిలో జ్వరం	–	257–271
26.	అనంతం	–	272–283
27.	రెండు దృశ్యాలూ–ఒక వ్యత్యాసమూ	–	284–288
28.	అగాధం	–	289–292
29.	ఒక పయనం	–	293–300
30.	అలజడి	–	301–306
31.	ఒక అసందర్భం	–	307–314
32.	శ్రమైక జీవన!	–	315–321
33.	కొత్త అల్లుడు	–	322–327
34.	ఇల్లు	–	328–335
35.	ఇంటింటి కథ	–	336–341
36.	తరగతి గదిలో తల్లి	–	342–349
37.	విరమణీయం	–	350–355
38.	వేషం	–	356–361
39.	గ్రక్కున విడువంగ వలము	–	362–367
40.	న్యాయమెక్కడ?	–	368–374
41.	...నడిపిస్తే నడిచి	–	375–381
42.	నలుగురు మూర్ఖులు	–	382–386
43.	జీవఫలం–చేదువిషం	–	387–392

జూదం

మూడు గంటలప్పుడు రెండో విడత యింత ముద్ద తిని తోట దగ్గరకు బయలుదేరినాడు నారప్ప. దారిలో రామశేషయ్య ఎదురై "ఏం నారప్పా! బట్టలప్పు యియ్యనే యియ్యకపోతివి. సంవత్సరం దాటిపాయె" అని హెచ్చరించాడు.

"బొత్తిగా ఎసులుబాటు గాలేదు శేషయ్యా! నాకు మాత్రం నీ బాకీ నిలపల్లని వుందా"

"రాగులూ, జొన్నలూ మంచి పంటే అయ్యిందంటనే. అమ్మినావా"

"ఏందమ్మడమప్పా. అడిగే నాతుడే లేకపోతే! మనమై మనం కొంటావా అంటే, మూట అరవై లోపుగానే బేరమాడితే ఎట్లా చచ్చేది. నిరుడు నూటికి పైనుండే ధర, వుట్టుపాటుగా అరవైకే తెగనమ్మాలంటే మనసెట్టా వప్పుతాది. ఓ వైపు కరెంటుబిల్లు కట్టల్ల– తనకా బేంకోల్లు జీపులమీద జీపుల్లో వస్తూనే వున్నారా! వుండేకేమో పది మూట్లు జొన్నలూ, పదిమూట్లు రాగులూ వుండాయనుకో. ఏంజెయ్యాల్లో దిక్కే తెల్లేదు."

'మీ కత జూస్తే యిట్లావుంది. నా కత జూస్తే దబ్బాడితేగాని పొట్ట గడవదాయె. మీ లాంటోల్లందరికీ అప్పులిచ్చి అంగడి ఎండకపొయ్యిందనుకో. ధర్మారం నుండి అప్పులోల్లు మనిషి మింద మనిషిని పంపుతుండారు. మీ లాంటోల్లు ఎప్పుడి దప్పుడు యిస్తే గదా నాకూ జరుగుబాటయ్యేది. కటినిట్టుగా అడుగుతున్నాననుకోవద్దు నారప్పా! ఓ వారం దినాల్లో బాకీ మాత్రం పైసలు చెయ్యాల్సిందే. అంగట్లో బొత్తిగా సీపు ముక్కలుకూడా లేవు. దసరా వస్తోంది. దసరా కన్నా రొవన్ని బట్టలు అంగట్లో ఏసుకోకపోతే ఎట్లా– వస్తామరి" అంటూ సమాధానం కూడా ఆశించకుండా ముందుకు సాగిపోయాడు రామశేషయ్య.

నారప్ప సన్నగా నవ్వుకున్నాడు. రామశేషయ్య వ్యవహారం నారప్పకు తెలీందేమీ గాదు – ఇరవై ఏళ్ళ కిందట గుగ్గుళ్ళ గంపతో వ్యాపారం మొదలుబెట్టిన రామశేషయ్య యీనాడు తనలాంటి రైతుల్ని చుట్టూ తిప్పుకొనే వాడయ్యాడు. అప్పట్లో రైతులందరి దగ్గరా నయంగా మెలిగి పాతికో పరకో వాళ్లదగ్గరే చేబదుళ్ళు తీసుకొని చిన్న అంగడి పెట్టుకున్నాడు. రైతుల కల్లాల దగ్గరకు తినుబండారాలు తెచ్చి అమ్మి గింజలు

పోగు చేసుకొని అమ్మేవాడు. పాపం తండ్రి చచ్చినోడని రైతు లంతో యింతో దయ దలచేవారు. క్రమంగా అంగడిపెంచుకున్నాడు. మెల్లగా బట్టల వ్యాపారం కూడా తోడు చేసుకున్నాడు. చూస్తూ చూస్తూండగానే మూడంకణాల ఇల్లు కట్టుకున్నాడు. మెల్ల మెల్లగా రైతులకు అవసరాలకు వడ్డీ కిచ్చుకుంటూ, యీనాటి కింత వాడయ్యాడు. ఎంత లేదన్నా యిరవై వేలకుపైగానే వడ్డికి తిప్పుకుంటున్నాడని వూర్లో అందరూ అనే మాటే. ఇంట్లో పెండ్లాం పిల్లల దర్జా, బట్టా బాతా, తిండీ తీర్థం చూస్తే ఎట్టాంటి రామశేషయ్య ఎట్టా మారాడబ్బా అనుకోక తప్పదు. ఒక కొడుకును అనంతపురంలో కాలేజీ చదివిస్తున్నాడు. ఒక కొడుకు అతనితో పాటు వ్యాపారంలో నిగ్గుదేలాడు. మంచి సంబంధం చూసి యీ మధ్యనే బిడ్డకు పెళ్ళి చేశాడు. ఇదంతా ఆశ్చర్యంగా మాయలా కనిపిస్తుంది నారప్పకు.

ఇరవై ఏళ్ళ కిందట నారప్ప తండ్రి యింకా బతికున్నప్పుడు, అన్నదమ్ములింకా భాగాలు విడిపోనప్పుడు, పదెకరాల తరీ, ముప్పయ్ ఎకరాల మెట్టతో వూర్లో పెద్ద రైతుకుటుంబంకిందే వారిది లెక్క. తండ్రి చచ్చినాక ముగ్గురన్నదమ్ములూ విడిపోయారు. విడిపోయినప్పుడు ఆస్తితో పాటు మూడువేలు అప్పు కూడా నారప్ప మీద పడింది. ఆ అప్పయితే తీర్చాడు గానీ, రకరకాలుగా యీనాటికి కొత్త అప్పులు పేరుకొని ఐదువేల పై చిలుకే అప్పుల్లో పడ్డాడు నారప్ప. బుద్ధి వచ్చినప్పట్నుంచీ కష్టపడుతూనే ఉన్నాడు. పంటలు పండిస్తూనే వున్నాడు. అయినా ఇదేం విచిత్రమో ఓ మైన అప్పుపెరుగుతూనే ఉంది. ఇదంత తల్చుకొని "ఏం సేద్యమో! ఏం పాడో! గడియ తీరికలేదు. దమ్మిడీ ఆదాయం లేదు" అని నిట్టూర్చాడు నారప్ప.

పొద్దు ఏటవాలుతున్నా ఎండ యింకా తగ్గలేదు. భుజం మీదున్న టవ్వాలు తీసి నెత్తికి చుట్టుకున్నాడు నారప్ప. బనీను జేబులోంచి బీడి తీసి వెలిగించుకున్నాడు. పొగపీలుస్తూ తోట దగ్గరగా వచ్చేసరికి పక్కతోట లోంచి గడ్డిమోపుతో వెంకటన్న ఎదురై "బీడీవుంటే ఈ మామా" అని అడిగాడు నారప్పను. నారప్ప బనీను జేబులోంచి బీడీ తీసి యిస్తూ "ఇయ్యాలకాడ గడ్డిమోపేటికోయ్" అనడిగాడు.

"ఆ రామశేషయ్య యింతకు ముందొచ్చిండె – వాళ్ళావుకు గడ్డి గావల్లంట. కాసింత గడ్డిమోపు తెచ్చెయ్యరా వెంకా అంటేను...." అని బీడీ వెలిగించుకొని, "వత్తా మామా" అంటూ ముందుకు కదిలాడు వెంకటన్న.

"రామశేషయ్య పనే బాగుంది" అనుకున్నాడు నారప్ప. చారడు భూమి లేదుగాని రామశేషయ్య యింటి ఆవూ, ఎనుమూ వున్నంత నున్నగా ఎవురి వున్నాయ్. ఆడింత

యీడింత గడ్డి అడుక్కునే తన పసుల్ని మేపుకుంటున్నాడు. ఇంత గడ్డి పండించీ తన పసులు ఆ మాత్రం యాడున్నాయి. "దమ్మిడీ కర్చులేకుండా పాలూ నెయ్యీ తినే రాత వానికుంది. మజ్జిగ నీళ్ళ గతి మనకు పట్టింది." అనుకుంటూ తోటలోకి అడుగుబెట్టాడు నారప్ప.

చింతచెట్టు కింద పుల్ల లేరుకుంటూ కనిపించింది ఎల్లమ్మ.

"ఏం ఎల్లమ్మా! ఎప్పుడూ మా తోట పుల్లలేనా నీకు దొరికేది" అన్నాడు నారప్ప దగ్గరగా వస్తూ.

వంకున్నదల్లా నడుంపైకెత్తి చూసింది ఎల్లమ్మ. నవ్వు మొహం పెట్టింది. "ఎప్పుడూ యాడదన్నా! మీ తోట మొగం చూడకే వారమైతే.... అందరూ నీ యట్టటోల్లే వుంటారా! ఆ నారపరెడ్డి తోట్లోకి అడుగు పెడితే చాలు మక్కెలిరగదంతా నంటాడు ఆయప్ప కొడుకు. మీ లాంటోళ్ళు ఏమీ అనరనే గదా యీటికొచ్చేది. నేనొచ్చే కాటికి ఎవురిదో ఎనుం గొడ్డుంటే బయటికి తోలి యీ పుల్లలేరుకుంటున్నా" అన్నది.

నారప్ప కాస్తంత వుబ్బిపోయాడు. "అద్సరేగాని, మర్నాడు మడి కలుపుకు నువ్వూ నీ కోళ్ళీ రాండి. కలుపు మొక్కలు బాగా పెరిగినాయి" అన్నాడు.

"అట్లాగేన్నా? నువ్వు పిలిత్తే ఎప్పుడు కాదన్నాము. రొవన్ని మెరపకాయలు పీకియ్యన్నా. రాత్రి ముద్దలేకి ఏందీ లేదు" అంది ఎల్లమ్మ.

"ఓస్నీ" అనుకున్నాడు నారప్ప. "నువ్వే ఎల్లి ఓ పది కాయలు పీక్కో, సందు చిక్కిందని దులిపేశేవ్."

"అయ్యయ్యో పిడికిడైతే అయితాయి" అంటూ మిరపపాదుల్లోకి నడిచింది ఎల్లమ్మ. చింపిరిజుత్తు, చిరుగులు పడ్డ పాతచీర, అరవై ఏళ్ళు దాటుతున్నా కష్టం చెయ్యక తప్పని ఎల్లమ్మ వేపే చూస్తూ వరి మడివేపు నడిచాడు నారప్ప. మడి చుట్టూ తిరిగి వచ్చేసరికి ఎల్లమ్మ పుల్లల మోపెత్తు కొని బయలుదేరుతోంది. మిరపకాయల మూట సన్నగా చీర మడతల్లో మోకాళ్ళ మధ్య వేలాడుతోంది.

"నీ కొడుకును సంజప్ప యింట్లో జీతానికి పెట్టినావే. ఏ మాత్రం వప్పందం"

"ఆ సంజప్ప దగ్గరే వాడి పెండ్లికి మున్నూర్రూపాయలు తీసుకుండాం గదా. ఈ సంవత్సరం జీతం పెట్టమన్నాడు. బువ్వపెట్టి బట్టలిత్తానన్నాడు".

"మున్నూటికేనా! వూరంతా ఐదు నూర్లిస్తుండారే"

"అయ్యో! ఆ సంజప్ప మెడకేస్తే కాలికి, కాలికేస్తే మెడకూ ఏసే రకం. ఐదునూర్లడిగితే, రెండేళ్ళ వడ్డి మీ యబ్బ యిత్తాడేమే అంటాడు. బతుకు జరగడం

శానా కష్టమైందన్నా. నేనూ కోళ్ళీ ముప్పూటలా కష్టపడుతున్నా తిండికే సాలంటంలా. వాని కష్టమేమో ఆ సంజప్పకే సరిపాయె. పూటకు పూట సంపాయిచ్చుకోవల్ల. తినల్ల. ఇప్పుడు కోళ్ళి వుత్త మనిషి కూడా కాదు."

నారప్ప ఏం మాటాడలేదు.

ఎల్లమ్మ యింకా తనలో ఏదో గొణుక్కుంటూనే మెల్లగా నడిచి పోయింది.

కూరపాదులకు నీళ్ళు పెడదామనే వుద్దేశంతో తలుపు తెరిచి 'మిషన్ రూమ్' లోకి వెళ్ళాడు నారప్ప. స్విచ్ ఆన్ చేశాడు. కరెంటు లేదు. "థూ".... అని తిట్టుకున్నాడు. "ఏం కరెంటో... ఏం పాడో, రోజూ యిదే అవస్తే... కరెంటు బిల్లులు మాత్తరం టంచనుగా కట్టాల్సిందే! కట్టకపోతే డిస్కనెక్టులూ సర్ శార్జీలూ. టౌనులో సూస్తే యాడ సూసినా ఎప్పుడు సూసినా కరెంటుంటుంది. .. పల్లె కొంపల కిడసల్లంటే ఏం రోగమో" గొణుక్కుంటూ రూమ్‌లో నుండి బయటకొచ్చాడు నారప్ప.

కాళ్లీడ్చుకుంటూ కూరపాదుల్లోకి వెళ్ళి కూచున్నాడు. అక్కడక్కడా పెరిగిన గడ్డి పీకేసుకుంటూ ఆలోచనల్లో పడిపోయాడు.

"తనకా బేంకోల్లు" ఈ పొద్దో రేపో రానే వస్తారు. వాళ్ళప్పు నిలపటానికి యీల్లేదు. రెన్నెల్లబట్టీ తిరుగుతుండారు. వాళ్ళొచ్చినప్పుడల్లా టిఫిన్లు కాఫీలూ, ఆలెస్సమయితే భోజనాలు కూడా పెట్టల్ల. ఆ బేంకు జవాను రాజయ్య మరీ జిడ్డు. వచ్చినప్పుడల్లా రెండో మూడో గుంజుకోందీ కదల్డు. ఆలెస్సం చేసే కొద్దీ కర్చులన్నీ బాకీదార్ల మిందే యేస్తారు."

ఎంత వారించుకున్నా అతని ఆలోచనల్లో డబ్బు అవసరాలు తప్ప మరోటి చోటు చేసుకోలేకపోయాయి.

నారప్ప మనసులోనే, వెంటనే జమలు ఇవ్వాల్సిన డబ్బును లెక్కబెట్టుకోసాగాడు. బేంకు అప్పు మున్నూరు.... రామశేషయ్యకు ఎంత లేదన్నా యిన్నూరు... గానుగ చెక్క బాకీ నూరు... కిరాణా సరుకులు తెచ్చిన ఎంగటేసులు శెట్టి అంగిట్లో మున్నూరు.. మూడునెల్లు కరెంటు బిల్లుకు శివయ్యతో తెచ్చింది నూటయాభై.... యీ నెల కట్టే బిల్లు యాభై.... ఇలా లెక్కించుకుంటూ మొత్తం ఒక్క వెయ్యీ నూరు అని తేల్చుకున్నాడు. ఇవి తక్షణ అవసరాలు. తీర్చకపోతే మర్యాద దక్కదు. దీంతోపాటు పుట్టింటికొచ్చిన పెద్దబిడ్డకు పండగనాటికి బట్టలు పెట్టి పంపల్ల. ఆ కర్చూ ఎంత లేదన్నా నూటికి తగ్గదు. మడికి యూరియా మూటొకటి తెచ్చుకోవల్ల. అదొగ నూరు.

End of Preview.

Rest of the book can be read @

http://kinige.com/kbook.php?id=2233

*   *   *